

Vaatimukset

- On todettava, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 15.1.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/1/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se on sallinut Vallonian hallintoalueella olemassa olevien laitosten toiminnan kyseisen direktiivin 5 artiklan 1 kohdan vastaisesti, sillä direktiivin 3, 7, 9, 10 ja 13 artiklan, 14 artiklan a ja b alakohdan ja 15 artiklan 2 kohdan vaatimuksia ei ole noudatettu ja tällainen toiminta on jatkunut määrääjäksi asetetun 30.10.2007 jälkeen
- Belgian kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräpäivä, johon mennessä olemassa olevat sellaiset laitokset, joiden toiminnalla voi olla vaikutuksia ilmaan, veteen ja maaperään kohdistuviin päästöihin sekä ympäristön pilaantumiseen, on saatettava vaatimusten mukaisiksi, umpeutui 30.10.2007 direktiivin 2008/1/EY 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Vastaaja ei kuitenkaan tämän kanteen nostamispäivänä vielä ollut toteuttanut kaikkia vaadittuja toimenpiteitä Vallonian hallintoalueella tai ei ainakaan ollut ilmoittanut niistä komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 24, s. 8.

Kanne 10.7.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(Asia C-259/09)

(2009/C 220/48)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: A. Margheli ja P. Van den Wyngaert)

Vastaaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

- On todettava, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut kaivannaisteollisuuden jätehuollosta 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/21/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä ilmoittanut niistä komissiolle.
- Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 1.5.2008.

⁽¹⁾ EUVL L 102, s. 15.

Valitus, jonka Activision Blizzard Germany GmbH, aikaisemmin CD-Contact Data GmbH on tehnyt 13.7.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-18/03, CD-Contact Data GmbH v. Euroopan yhteisöjen komissio, 30.4.2009 antamasta tuomiosta

(Asia C-260/09 P)

(2009/C 220/49)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Activision Blizzard Germany GmbH, aikaisemmin CD-Contact Data GmbH (edustajat: advocaat J. K. de Pree ja Advocate E.N.M. Raedts)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa kyseisen tuomion siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi Contact Datan nostaman kyseisen päätöksen kumoamista koskevan kanteen
- kumoaa päätöksen ainakin CD Contactia koskevilta osin
- vaihtoehtoisesti kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin se koskee Contact Datan nostaman kyseisen päätöksen kumoamista koskevan kanteen hylkäämistä ja palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen ratkaisua varten ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeudenkäynnissä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki tosiseikkoja koskevan oikeudellisesti virheellisen luokittelun, kun se totesi, että Nintendo of Europe GmbH:n (jäljempänä Nintendo) ja Contact Datan välillä oli olemassa EY 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lainvastainen sopimus, ilman että se arvioi ensin sen, oliko tämän sopimuksen tarkoituksena aktiivisen vai passiivisen rinnakkaiskaupan rajoittaminen.

Jakelusopimuksella, joka oli täysin laillinen, kiellettiin aktiivinen rinnakkaiskauppa mutta sallittiin passiivinen rinnakkaiskauppa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kuitenkin, että Contact Datan lähettämistä useista fakseista ilmeni, että se osallistui Nintendo tietojenvaihtoa koskevaan järjestelmään paljastaakseen EY 81 artiklan 1 kohdan vastaisen rinnakkaistuonnin.

Tätä toteamusta on pidettävä tosiseikkoja koskevana oikeudellisesti virheellisenä luokitteluna tai ainakin perusteluvollisuuden laiminlyöntinä, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei todennut sitä, liittyikö menettely passiiviseen vai aktiiviseen rinnakkaisuuteen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut näytön huomioon vääristyneellä tavalla, kun se katsoi, että valituksenalaisen tuomion 56–68 kohdassa mainituilla asiakirjoilla oli lainvastainen tarkoitus. Näissä asiakirjoissa Contact Data valittiin Belgiaan kohdistuvasta viennistä sen yksinoikeuden vastaisesti, käytti tuontia koskevia hintatietoja perusteena parempien hintojen saamiseen Nintendoilta ja viittasi ”harmautuontiin”. Sen toteaminen, että asiakirjat koskivat jotakin muuta kuin aktiivisen myynnin rajoittamista Contact Datan yksinoikeudellisella alueella tai sitä, miten Contact Data painosti toimittajaansa alentamaan omaa ostohintaansa, olisi ristiriidassa näiden asiakirjojen sanamuodon kanssa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki ilmeisen arviointivirheen, kun se totesi, että mainittuja asiakirjoja pidettiin riittävänä todisteena siitä, että EY 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimus oli olemassa. Koska sopimuksesta ei ollut välitöntä asiakirjanäyttöä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt todeta, että kyseessä oli sellainen yhteinen tahto rajoittaa rinnakkaiskauppaa, mikä edellytti Nintendoon yksipuolista politiikkaa kilpailua rajoittavan tavoitteen saavuttamiseksi, mikä merkitsi Contact Datalle osoitettua hiljaista tai nimenomaista kutsua saavuttaa tämä tavoite yhdessä ja ainakin Contact Datan hiljaista myöntymistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole osoittanut riittävällä tavalla näiden tekijöiden täyttymistä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei myöskään todennut asianmukaisesti, että Contact Data suostui Nintendoon yksipuoliseen politiikkaan. Erityisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti virheellisesti arvioimatta Contact Datan tosiasiallisen tuotteiden viennin merkityksellisyyden viittaamalla horisontaalisia sopimuksia koskevaan oikeuskäytäntöön, vaikka tällaiset tosiasialliset viennit voivat vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vertikaalisten sopimusten tilanteessa asettaa kyseenalaiseksi jakelijan suostumuksen lainvastaiseen politiikkaan estää rinnakkaiskauppaa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Stuttgart (Saksa) on esittänyt 14.7.2009 — Gaetano Mantelloa koskeva luovuttamismenettely

(Asia C-261/09)

(2009/C 220/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Stuttgart

Pääasian asianosaiset

Gaetano Mantello

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Arvioidaanko sitä, onko kyseessä eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS⁽¹⁾ 3 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettu sama teko,
 - a) pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion lainsäädännön perusteella,
 - b) täytäntöönpanosta vastaavan jäsenvaltion lainsäädännön perusteella vai
 - c) tulkitsemalla saman teon käsitettä itsenäisesti yhteisön oikeuden perusteella?
- 2) Onko huumausaineiden laitton maahantuonti edellä mainitun puitepäätöksen 3 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettu sama teko kuin jäsenyys järjestössä, jonka tavoitteena on huumausaineiden laitton kauppa, jos tutkintaviranomaisilla oli maahantuonnista annetun tuomion antamishetkellä käytettävissään tietoja ja todisteita, joiden perusteella oli vahvoja syitä epäillä jäsenyyttä, mutta tutkintaviranomaiset eivät tutkinnan tehokkuuteen liittyvistä syistä esittäneet asiaa koskevia tietoja ja todisteita tuomioistuimelle ja nostaneet niiden perusteella syytettä?

⁽¹⁾ EYVL L 190, s. 1.

Valitus, jonka Edwin Co. Ltd on tehnyt 14.7.2009 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) 14.5.2009 antamasta tuomiosta asiassa T-165/06, Elio Fiorucci v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

(Asia C-263/09 P)

(2009/C 220/51)

oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Edwin Co. Ltd (edustajat: asianajajat D. Rigatti, M. Bertani, S. Vereia, K.P. Muraro ja M. Balestriero)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Elio Fiorucci

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa valituksen kohteena olevan tuomion

— velvoittaa Fioruccin korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmilla oikeusasteissa tai, mikäli valitus hylätään, määrää, että oikeudenkäyntikulut jaetaan.